

AL GOVERN CATALÀ NO LI QUEDA MÉS REMEI QUE CARREGAR-SE DE RAONS

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano

Professors d'Esade (URL)

'We need to talk about Catalonia'

La lectura estiuenca que el periodista José Antonio Zarzalejos ha fet del primer informe del Consell Assessor per a la Transició Nacional (*La Vanguardia*, 11 d'agost) o bé s'ha vist alterada pels efectes de la calor i el relaxament de les vacances o bé hom diria que el seu contingut l'ha trasbalsat de tal manera que l'ha fet perdre la seva habitual ponderació.

EN EFECTE, EN EL BREU ESPAI del seu article, Zarzalejos desplega una bona llista de qualificatius sobre l'informe considerant-lo pretensions, pompós, melodramàtic, ridícul, inútil, especulatiu, innecessari, contradictori i banal. No dubtem de la capacitat analítica i crítica del periodista ni tampoc de la seva més que segura preparació acadèmica en àmbits tan diversos i complexos com la teoria del dret constitucional, la ciència política o la sociologia. En cas contrari, segur que no gosaria fer judicis tan rotunds sobre el contingut de l'informe ni extreure'n conclusions que qüestionen a tots els membres del Consell, començant pel seu president, que Zarzalejos potser no recorda que fou vicepresident del Tribunal Constitucional.

SORPRÈN, PERÒ, QUE ZARZALEJOS hagi

donat tanta importància en escrits anteriors a les declaracions i els textos d'estudiosos com ara Stéphane Dion, que va participar en la redacció de la llei de la claredat sobre el procés secessionista impulsat pel Quebec, i en canvi menystingui com a inútil un informe que avalua la legalitat no la de la secessió, sinó del dret democràtic, pacífic i liberal a convocar una consulta per conèixer la voluntat del poble català. Tant en el cas d'Escòcia, com del Quebec, com ara de Catalunya, el problema, com encertadament afirma Zarzalejos, és polític i no jurídic. Però si el govern català i Artur Mas no volen trobar-se en el mateix parany que el govern espanyol va parar al pla Ibarretxe, acusant-lo d'inconstitucional per evitar així la negociació política, no els queda més remei que carregar-se de raons. De

Tant en el cas d'Escòcia, com del Quebec, com ara de Catalunya, el problema, com encertadament afirma Zarzalejos, és polític i no jurídic

raons legals, legítimes, democràtiques i de la tradició liberal, per presentar-les no tan sols davant del poble espanyol sinó també davant de la comunitat internacional i de la Unió Europea. Demostrant així que sota l'excusa de la gàbia constitucional el govern espanyol amaga la manca de voluntat política de resoldre el problema. "We need to talk about Gibraltar" deia el ministre d'Exteriors José Manuel García Margallo en un article adreçat al govern britànic. Bé, l'informe del CATN està dient que "We need to talk about Catalonia", mentre que el senyor Rajoy i el seu govern no es volen donar per assabentats.

STÉPHANE DION va poder elaborar l'informe sobre la llei de la claredat i el Tribunal Suprem del seu país va elaborar un dictamen sobre el tema, entre altres raons, perquè cap canadenc (tampoc els quebequesos) tenien ni tenen el més mínim dubte sobre la imparcialitat i neutralitat dels seus membres i sobre els paràmetres ètics de la seva actuació, just tot el contrari del que passa a hores d'ara a Espanya amb els membres del seu Tribunal Constitucional, començant pel seu actual president, l'impresentable Francisco Pérez de los Cobos. Per aquesta raó, l'informe elaborat pel CATN sobre la legalitat de la consulta no és ni pretensions, ni pompós, ni melodramàtic, ni ridícul, ni inútil, ni especulatiu, ni innecessari, ni contradictori ni banal. Intenta fer de la manera més honesta i raonada possible la feina d'assessoria que qualsevol govern d'un país seriós faria a l'hora d'escometre un repte tan seriós i històric com el que en aquests moments planteja el govern català a Espanya. No hi ha por escènica ni rauxa, tampoc mala educació ni menyspreu, sinó la voluntat de fer bé les coses.